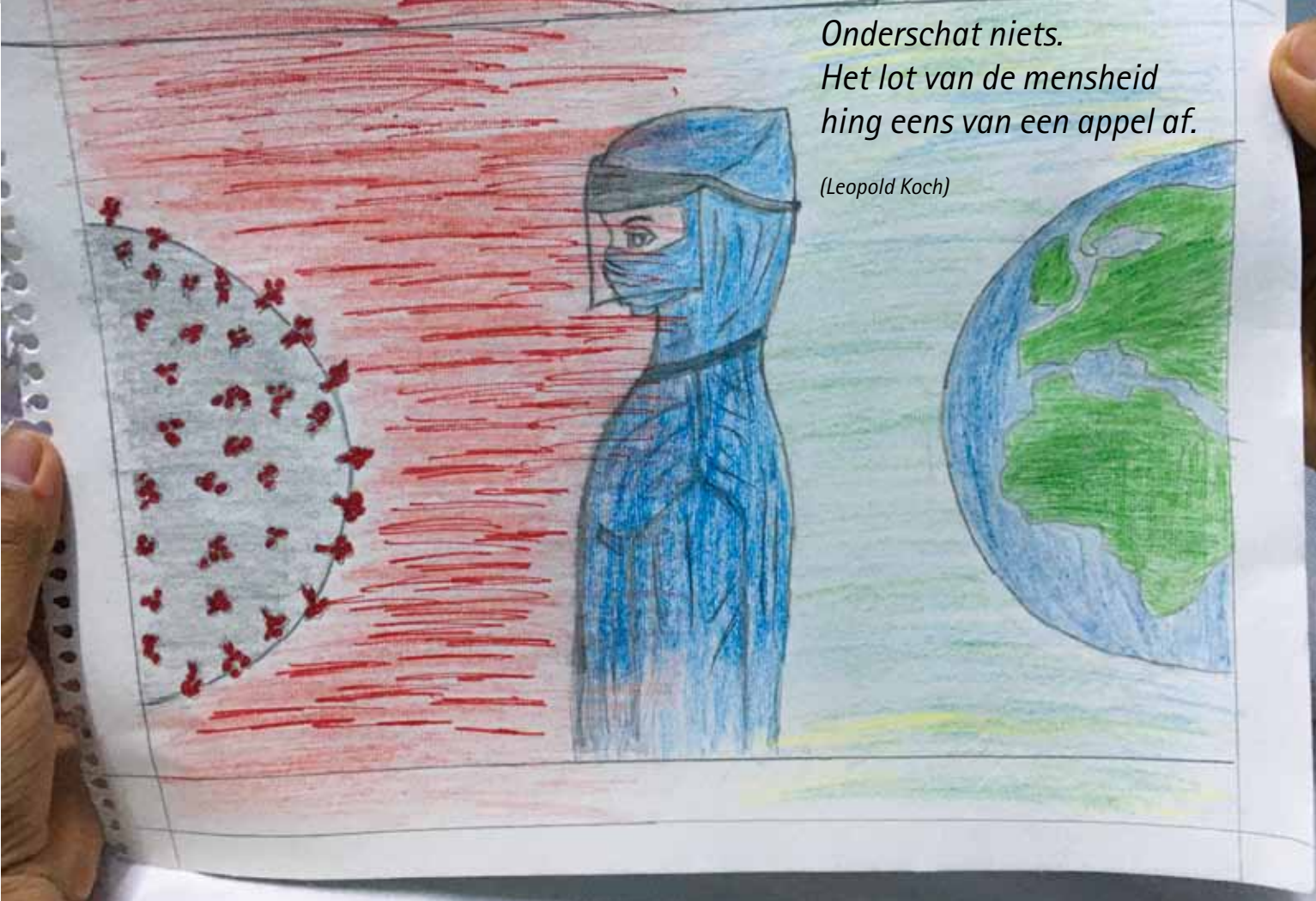

Tijdschrift voor ontwikkelingssamenwerking in Nepal
Driemaandelijks tijdschrift van BIKAS Association v.z.w.
Vol.32, n°3 - juli / augustus / september 2020
Afgiftekantoor GENT-X Erkenning : P206908

*Underschat niets.
Het lot van de mensheid
hing eens van een appel af.*

(Leopold Koch)

Coronacrisis in Nepal, een regelrechte ramp!

Op 24 maart ging Nepal in lockdown en viel alles in één klap stil. In een land zoals Nepal met gebrekkige sociale voorzieningen werd dit een regelrechte ramp. Op 21 juli werd de vier maanden durende lockdown voor het grootste deel opgeheven.

Niettegenstaande dat het coronavirus niet verdwenen was, werden de opgelegde beperkingen verminderd en begon het leven voor sommigen stilaan te normaliseren.

Toch bestaat er een groot ongenoegen tegenover de regering, over het achterhouden van correcte informatie zowel als over de juiste

cijfers van besmettingen, sterftcijfers als over de besteding van de financiële middelen. Men kan stellen dat de regering buiten het opleggen van regels zo goed als niets doet. Enkel wel regering gerelativeerde werknemers krijgen een loon. Andere Nepalezen blijven in de kou staan.

Constant worden er door de regering aankondigingen gedaan die dan een paar dagen later weer geannuleerd worden.

Op 17 augustus zou er een volledig opheffing komen van de restricties maar met de toenemende besmettingen kan het tegen dan weer net andersom zijn en kunnen er misschien extra maatregelen komen.

De regering roept de mensen op om burgerzin te tonen en zoveel mogelijk sociale afstand te houden. In een land waar de meeste mensen zeer kort op elkaar leven, is dit een onmogelijke opdracht. Ook mondklappers en het naleven van andere veiligheidsregels zijn verplicht.

De scholen en andere publieke plaatsen zoals musea, sporthallen, bioscopen en tempels blijven nog steeds gesloten.

Het openbaar vervoer was al stilaan heropgestart en vanaf 17 augustus krijgen waarschijnlijk ook de langeafstandsbussen en de nationale vluchten terug groen licht. De bussen mogen slechts met 50% bezetting rijden maar men mag wel het dubbele van de prijs aanrekenen. Zelfs buitenlandse vluchten zijn stilaan opnieuw mogelijk mits de opgelegde protocollen gevolgd worden. De hotels, restaurants en trekkingregio's worden terug geopend, allemaal onder strikte voorwaarden. Zelfs toeristen zijn weer welkom. Toch de vraag is of ze nu al naar Nepal willen komen. Zonder dan nog rekening te houden dat men zijn eigen land of continent mag verlaten. Ook al is de roep vanuit Nepal zeer groot, de garantie op veiligheid zal voor iedereen primeren. Het zullen niet eerst de westerse toeristen zijn die terug naar Nepal keren maar eerder de Aziatische vakantiegangers. Men kijkt vooral naar de buurlanden, naar de Chinezen en de Indiërs. Doch tot op heden zijn de grenzen met zowel India als China nog gesloten. Enkel voor transport van goederen en voor essentiële verplaatsingen kan men de grens oversteken.

Toch is het interessant om te weten dat in 2019 meer dan 55% van de inkomsten uit toerisme te danken was aan de lokale reizigers, de Nepalezen zelf. Na de aardbeving van 2015 zijn vele Nepalezen hun eigen land gaan ontdekken. Nu velen geen inkomen meer hebben,

valt ook deze vorm van toerisme voor een groot stuk weg.

De toeristensector stelt zich ook terecht vragen. Moeten buitenlandse reizigers in quarantaine als ze toekomen? Dient er een attest van een negatieve coronatest te zijn? Wat als men ziek wordt in Nepal? Hoe is het met de gezondheidszorg voor toeristen gesteld? Lange vluchten, drukke luchthavens, enz. ...

Zo lang er geen vaccin is tegen Covid-19 zal Nepal een reisbestemming zijn die nog verder van ons bed ligt dan anders.

De Nepalese regering hoopt dat er onder de Nepalezen een grote immuniteit tegen Covid-19 zal ontstaan zonder dat velen echt ziek worden, net zoals men dit in de sloppenwijken van India ziet gebeuren. Een schrijnende vaststelling van de wet van de sterkste.

Het hoge sterftecijfer tijdens en na de geboorte en de vele overlijdens op jonge leeftijd zorgen ervoor dat in deze maatschappij het de sterksten zijn die overleven. Men hoopt dat de Nepalezen deze pandemie zonder al te veel kleerscheuren overleven. De tijd zal het uitwijzen ...

Vele Nepalezen gaven in het begin van de coronacrisis aan dat zij een sterk volk zijn en dat God hen wel zou bijstaan. Op hun regering en op hun gezondheidsinstellingen moeten ze alvast niet rekenen. Vaak beschouwt men het coronavirus als een demon. Mensen die besmet zijn of waar een vermoeden van ziekte is, worden vermeden evenals diegenen die in contact komen met coronapatiënten. Dit betekent dat niet alleen patiënten, gemeenschappen maar ook dokters en ander ziekenhuispersoneel als gevaarlijk en zelfs als crimineel beschouwd worden. Dorpen of straten worden soms afgesloten als men vermoedt dat iemand corona heeft of in contact is geweest met een besmet persoon. Dokters en verpleegkundigen worden wel eens

met de vinger gewezen, geweerd en uitgescholden omdat ze zich met 'gevaarlijke' zieken bezig houden.

Wil je een behandeling in een ziekenhuis dan moet je bij vele ziekenhuizen een PCR test ondergaan waarbij het drie dagen duurt alvorens je de uitslag krijgt. Voor sommigen is een behandeling dan al te laat. Daarbij kost zo'n test tot 15 000 roepies (+/- 120 euro) iets wat de meeste Nepalezen gewoonweg niet kunnen betalen.

Sommige privéziekenhuizen sluiten de deuren uit schrik in contact te komen met coronapatiënten. Men registreert nu tot 500 besmettingen per dag en er zouden tot op heden een 100-tal doden te betreuren zijn. Hoe accuraat deze cijfers zijn, weten we niet.

Men schat dat meer dan 1 miljoen Nepalezen, die op één of andere manier van toerisme leven, nu in grote problemen zitten. Niet alleen het personeel van reis- of trekkingbureaus maar evengoed de vele bergvolkeren die bijna uitsluitend afhankelijk zijn van de toeristen die er passeren. De landbouwers, de groente- en fruittekenaars, dragers, gidsen, vervoermaatschappijen, vliegtuigpersoneel, winkeltjes, pottenbakkers, ... Niet alleen deze mensen lijden zwaar onder de coronacrisis, ook de vele anderen die niets met toerisme te maken hebben, kunnen moeilijk overleven.

Bouwondernemers zijn terug aan het werk gegaan en vele werkzoekenden trachten daar hun redding te vinden. Dit zijn slecht betaalde jobs voor zéér zwaar werk.

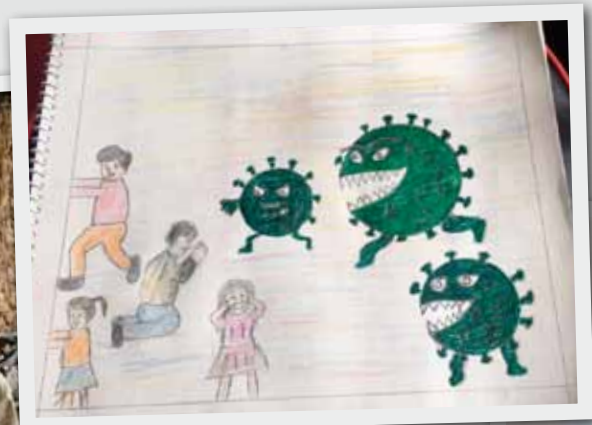
Velen nemen nu alle werk aan dat ze kunnen krijgen. Overleven, daar draait het om. Maar voor een groot deel van de werklozen is er geen werk. Geen werk betekent geen inkomen en dus ook geen geld om eten en andere levensnoodzakelijke dingen te kopen.

Hongersnood ligt op de loer en het risico om uit hun huis, vaak slechts

Nepalese kinderen maken tekeningen over covid-19.

We vroegen aan Nepalese kinderen hoe zij de coronacrisis zagen en kregen hierop als antwoord prachtige, veelzeggende tekeningen binnen.

Woorden zijn niet nodig, oordeel zelf.

één kamer, gezet te worden omdat men de huishuur niet kan betalen, is groot. Leningen kunnen niet afgelost worden.

Ouders zorgen dat eerst hun kinderen eten hebben, dan pas zij en vaak komt er slechts één maaltijd per dag op tafel.

Voor het coronavirus hebben ze minder schrik. De schrik om te sterven van honger, geen werk, hun gezin niet kunnen onderhouden en de zware psycho-sociale druk die constant boven hun hoofd hangt, is veel erger.

Voor sommigen wordt het allemaal te veel en stapt men uit het leven, soms met heel het gezin. Per dag zouden in Nepal minstens 17 mensen zelfmoord plegen. In de laatste maanden zijn er ruim 1700 zelfdodingen geteld. Nepal scoort hiermee één van de hoogste cijfers te wereld.

Er zijn slechts enkele sprankeltjes positief nieuws. Vele gezinnen leerden opnieuw de familiale waarden kennen. Mensen die terug naar hun dorpen keerden, genoten er van de gezonde lucht en van hun familie die ze vaak jaren niet meer gezien hadden. De jongere generatie leerden de dorpen en hun grootouders kennen, een leer-school voor het leven.

Vele mensen (her)ontdekten het tuinieren en de landbewerking. De agricultuur floreert als nooit voorheen. Zowel op het platteland als in de steden kweekt men volop zijn eigen groenten.

De natuur kon herleven. De vervuiling van de lucht en de waters was behoorlijk verminderd. Men kon de hoogste toppen van de Himalaya zien vanuit de Kathmanduvalei, iets wat sinds mensenheugenis niet meer gebeurd was.

Maar dit alles zal van korte duur zijn. Als het vervoer toeneemt, zal ook de vervuiling toenemen. Men klaagt nu al dat de hoeveelheid plastic enorm is gestegen. Daar waar één van onze Nepalese partners, HCI, een strijd levert om dit moeilijk afbreekbaar product te verbannen. Het gebruik van mondkapjes, plastic handschoenen en ander beschermingsmateriaal dat vaak éénmalig gebruikt wordt, brengt een enorme afvalberg met zich mee. Ook het produceren ervan is meestal niet natuurvriendelijk.

Bikas trachtte heel wat mensen te helpen met overlevingspakketten ook al is dit slechts een druppel op een gloeiende plaat. Toch waren degenen die van deze hulp konden genieten heel blij en dankbaar. We zouden graag nog veel meer mensen helpen maar we beseffen dat ook onze middelen beperkt zijn.

In de Kathmandu- en Pokharavallei gaven we meer dan 400 gezinnen een voedselpakket. Minderheden als Jalaris en dalits, de laagste kasten die leven van visvangst in het Begnas- en Rupa meer, konden omwille van de lockdown niet meer vissen. Men had geen inkomen doch met de hulp die we gaven, geraakten ze weer een eindje verder. Ondertussen beginnen ze terug met de visvangst. Er komt weer stilaan wat geld in het bakje en eten op tafel.

Van de mensen die we hielpen in de Kathmanduvalei zijn er die in de bouwsector werk gevonden hebben. Keihard werken en slecht betaald maar beter een beetje geld en iets te eten dan niets, redeneren ze. Zo kon Ngawa Tamang, die voordien als gids werkte en ons helpt

bij het Haku project, nu in de bouw werken. De eerste dagen zaten zijn handen vol blaren van het ruwe werk en kreunde hij van de pijn. Ondertussen is hij het werken al een beetje gewoon maar is het afzien er niet minder op geworden. Zijn spieren zijn versterkt, eelt op zijn handen houdt de blaren tegen en 's avonds valt hij als een blok in slaap. Van 7 uur in de ochtend tot 17 uur 's avonds met een pauze om te eten, werkt hij keihard voor een schamel loon van 900 Nepalese roepies (zowat zeven euro) per dag.

Babu Lal Tamang, die ons in contact bracht met de noodlijdende mensen van Bhaktapur, hielp zelf mee met de voedselbedeling bij de ashram. De hulpverleners voorzagen met hun publieke keukens elke dag honderden hongerige mensen van eten. Ze zagen het aantal met de dag groeien. Nadat de lockdown gedeeltelijk opgeheven werd, stopten zij met de straatbedeling van het eten. Zij reden niet langer met hun busje rond want hun geld geraakte stilaan op. Zij zijn altijd afhankelijk van donoren zowel uit binnen- als buitenland. Ze bekommeren zich nu terug om de mensen die ze voor de uitbraak van de coronacrisis hielpen, zieke mensen, gehandicapten en de uitgestoten.

Babu Lal richt zijn hulp nu op een arme Tamang gemeenschap in Rasuwa. Zij zullen eveneens voedselpakketten krijgen. Ook organiseert hij samen met een klooster meditatiesessies. Door de coronacrisis verliezen vele mensen de zin om te leven. Psychologische ondersteuning is voor velen heel erg welkom. Zowel in Bhaktapur als in zijn geboortedorp in Kavre organiseert hij dagelijks meditatie- en praatessies. Per groepjes van 20 komen mannen en vaak ook veel huisvrouwen samen. Tijdens deze sessies krijgen ze ondersteuning en zoeken ze naar het positieve om deze moeilijke tijden te overbruggen.

Ook Bikas blijft de zwakste Nepalezen steunen. Jouw steun blijft daarom nog steeds heel welkom, zeker tijdens deze nog steeds moeilijke coronacrisis waarvan het einde nog niet in zicht is.
Rekeningnummer BIKAS BE32 2200 7878 0002

Voor 2020 heeft de Belgische regering beslist dat alle giften in plaats van 45% nu 60% fiscaal aftrekbaar zijn. Hoe meer je steunt, hoe meer je terug krijgt en hoe meer de Belgische regering mee steunt. Bijvoorbeeld je stort 100 euro in 2020, in 2021 krijg je 60% vermindering bij je aangifte en heb je tenslotte maar 40 euro zelf moeten betalen.

Betty Moureaux, voorzitter Bikas

(N.v.d.r. Ondertussen is ook in Nepal een nieuwe uitbraak van covid-19 aan de gang. Verschillende steden, Kathmandu inbegrepen, gaan opnieuw in lockdown. Dagelijks worden 1000 testen uitgevoerd. Omdat Nepal een open grens deelt met India, waar de verspreiding van het virus de afgelopen weken angstaanjagend gestegen is, wordt van over de grens de verdere uitbraak van een tweede golf in de hand gewerkt.)

Van school tot school

Onderwijs tijdens Covid 19

(1) Ook in Inner Terai, het werkgebied van CEPP, het Centre for Educational Policies and Practices, is de moesson begonnen. De kinderen helpen bij het aanplanten van de rijst. Door de lockdown van 22 maart werden de scholen immers gesloten.

(2) CEPP verdeelt materialen om de mensen te beschermen tegen Covid 19. Leerkrachten en ouders krijgen vorming over de pandemie.

(3) De overheid laat het organiseren van alternatieve vormen van onderwijs over aan de lokale besturen. Sinds 16 juli vindt in het werkgebied van CEPP 'cluster teaching' plaats, maar omdat er doorgaans geen externe begeleiding is en omdat veel leerkrachten uit andere streken komen, gebeurt dit in de praktijk slechts in vijf procent van de scholen.

(4) Voor en na: Michael en Ram van CEPP maken een houten platform voor Class 2 en voor Class 3. De leerkrachten helpen mee. Een houten ondergrond kan makkelijk stofvrij

gehouden worden en isoleert tegen de winterse kou.

(5) In Sree Primary School, Jutepani, blijkt cluster teaching niet mogelijk. De directeur van de school woont in een andere streek en kan de school niet bereiken. Toch zijn de leerkrachten en de ouders (vooral de moeders!) gemotiveerd. Ze maken een bamboe omheining en verzorgen de aanplantingen.

Jutepani en Hakpara zijn twee van de meer dan 30 overheidsscholen met wie CEPP samenwerkt in afgelegen en arme dorpen in Sindhuli, Rautahat en Makwanpur District.

Zij organiseren er vorming voor leerkrachten en ouders, motiveren kinderen, ouders en leraars, zorgen met hen voor kindgerichte klassen en natuurlijke speelplaatsen en ze werken samen met lokale en nationale overheden om de kwaliteit van het onderwijs te verbeteren.

Wij nodigen jullie graag uit om fotoreportages te bekijken op de Bikas website, https://bikas.org/Van_School_Tot_School, over de evolutie in Jutepani en Hakpara in het voorbije schooljaar en over een teacher training in het naburige Simras.

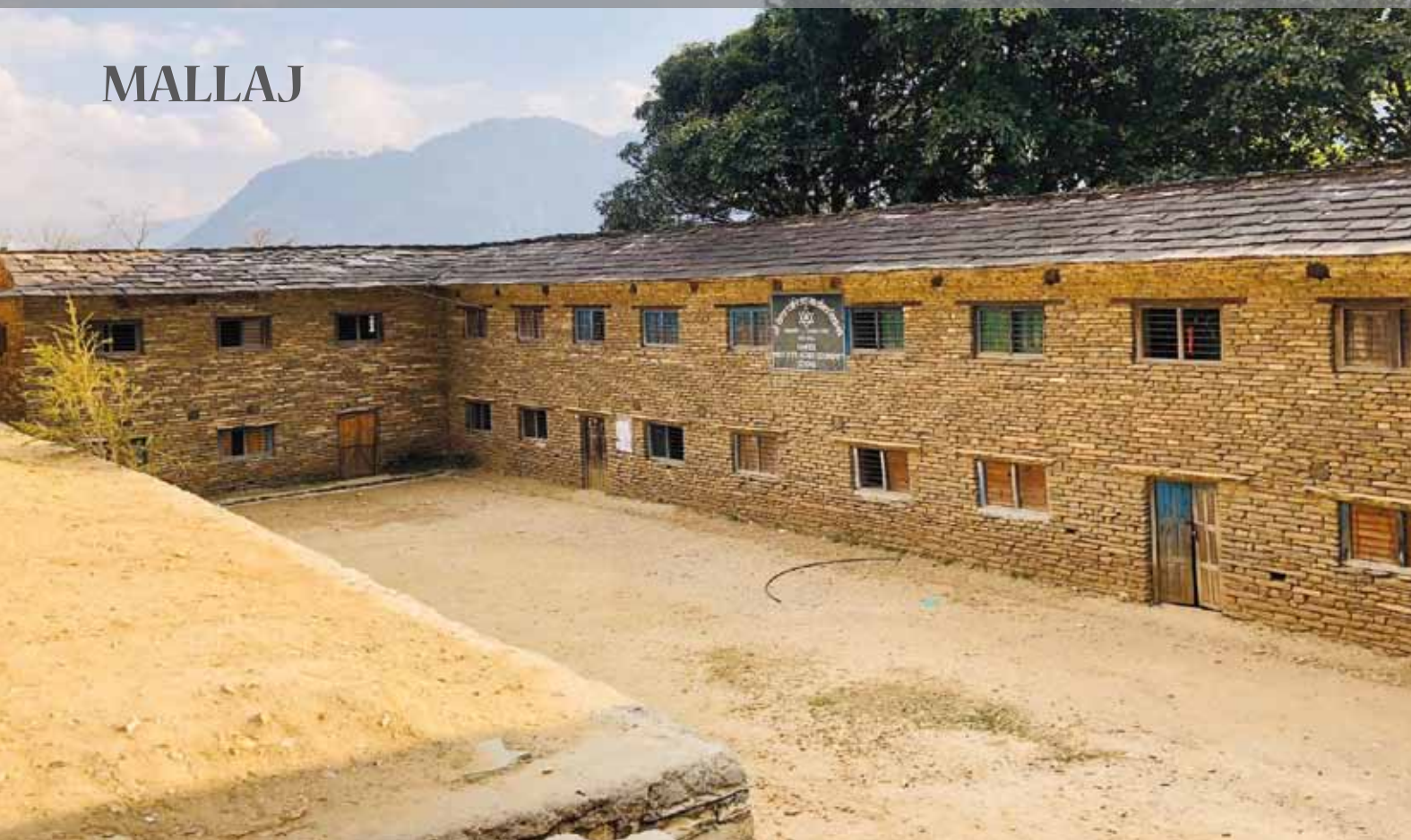
Jouw steun is welkom op de rekening van BIKAS vzw BE 32 2200 7878 0002, met de vermelding 'Vrienden van Paul en Carine' of 'Van School tot School'.

Vriendelijke dank en blijf gelukkig en gezond!

Paul Beké en Carine Verleye

ONZE PROJECTEN

MALLAJ

In Mallaj in Nepal staat een (oud) schoolgebouw, boven langs het ezelspad. In maart 2019 werd aan Bikas vzw de vraag gesteld om het oude gebouw te renoveren.

Uiteraard gaat Bikas niet over één nacht ijs en werden er vragen gesteld over de noodzaak van de renovatie en hoe de mensen van de gemeenschap daar het totale plaatje zagen.

Na heel wat heen en weer gemail en na een bezoek van enkele bouwkundigen, die tijdens hun Nepalreis ook de school bezochten, was de conclusie dat renovatie uit den boze was. Het gebouw was totaal versleten. De bovenverdieping kon enkel nog betreden worden met gevaar voor eigen leven. Op de benedenverdieping viel het stof van de bovenverdieping door het plafond. Hier en daar konden stenen zo maar uit de muur genomen worden. Houten gebinten waren op veel plaatsen wormstekig... En dan te bedenken dat op de benedenverdieping les gegeven werd aan de kleuters, noodgedwongen vanwege plaatsgebrek.

Het advies van Bikas was afbreken tot op de grond en nieuwbouw. Maar dat was buiten de ouderen van het dorp gerekend. Zij liepen daar vroeger school en waren tegen afbraak. Het heeft dan enige maanden en veel overleg gevegd om uiteindelijk toch tot nieuwbouw over te gaan.

Ondertussen hebben we tekeningen ontvangen en het kostenplaatje. Nu dient door de mensen van Mallaj een aannemer gezocht te worden om de werken te laten starten.

Zo zou het nieuwe gebouw er kunnen uit zien

Het heeft dus twee jaar geduurd om het project te starten. Dit om maar even te demonstreren dat communicatie met een ver land niet altijd zo vlotjes verloopt. Het is niet zo dat je op je fiets springt om achter de hoek even gaan te informeren. Alles verloopt via e-mail en de Engelse taal wordt ook niet door iedereen even vlot gebruikt. Maar we zien vooruitgang en dat is positief.

Wil je dit schoolproject uit de startblokken helpen dan is je steun van harte welkom op het rekeningnummer van Bikas BE 32 2200 7878 0002 met als mededeling 'Mallaj'.

Jill Vervoort, bestuurslid en Karel Arets ondervoorzitter Bikas

ONZE PROJECTEN

TAKAM

Op 10 juli bereikte ons vanuit Takam het droevige nieuws dat door een landverschuiving in de omgeving een modderstroom door het dorp Takam raasde. Hierdoor werd de medische hulp post zwaar beschadigd en kwamen enkele klassen van de school onder de modder terecht. Vele mensen hebben hun huis moeten verlaten en leven in shelters.

Het is niet uitzonderlijk dat zware regenval tijdens de moesson aardverschuivingen veroorzaakt. Maar dergelijke ramp is sinds

mensenheugenis in Takam nog nooit gebeurd. De school ligt op de veiligste plaats van het dorp. Het gebied boven het gebouw is dicht bebost en er worden daar sinds 30 jaar geen bomen meer gekapt. Men vermoedt dat de aardbeving van

april 2015 en het aanleggen van een weg enkele jaren geleden wel eens mee de oorzaken kunnen zijn voor de onstabiele bodem nu. Men moet hiermee tijdens de herstellingswerken rekening houden. Ondertussen zijn er tijdelijke drainages gemaakt en is de school deels opgekuist. De school van Takam werd in het verleden met hulp van Bikas gerenoveerd en uitgebreid.

Bikas bestuurder Gyan Bahadur vraagt Bikas op korte termijn de ongeveer 150 gezinnen te steunen met voedselpakketten.

Wil je Takam steunen, stort dan je bijdrage op het rekeningnummer van Bikas BE32 2200 7878 0002 met de mededeling 'Takam'.

GIFTEN

Voor een gift van 15 euro per jaar ontvang je ons trimestrieel tijdschrift (zwart-wit) per post en/of online in kleur. Vanaf een gift van 40 euro ontvang je een fiscaal attest. Je kan ons steunen op het nummer BE32 2200 7878 0002 op naam van Bikas vzw.

BELASTING-VERMINDERING VERHOOGT TOT 60 PROCENT

Voor alle giften van 1 januari tot 31 december 2020 geldt een verhoogde belastingvermindering van 60 procent in plaats van 45 procent. Het maximale bedrag aan giften dat ingebracht mag worden is opgetrokken van 10 naar 20 procent van het netto-belastbaar inkomen.

Wie op jaarbasis minstens 40 euro schenkt aan Bikas, heeft recht op een fiscaal attest. De schenker krijgt het jaar daarop in maart/april een attest per post toegestuurd.

Voor een gift van 100 euro geef je dus slechts 40 euro uit. Bikas geeft aan de overheid door wie een fiscaal attest ontvangt.

BIKAS ONLINE

Buiten onze website
www.bikas.org

...
zijn we ook te vinden
op Facebook,
zoek naar Bikas België-Belgique

...
en wordt vriend van Bikas!

JO LOGGHE NOODFONDS

Covid-19, wij hebben er allemaal mee te maken, al maanden. Met grote gevolgen voor ons doen en vooral ons laten. Ook Nepal is getroffen. Ogenschijnlijk minder erg dan bij ons, als je de cijfers bekijkt: 'slechts' 56 doden en net geen 20 000 besmettingen tot nu toe.

Maar schijn bedriegt. De impact van de coronacrisis op het dagelijkse leven is enorm. Na een vier maanden lange lockdown kan een deel van het normale leven terug opstarten, maar van een echte economische heropleving is echter nog geen sprake.

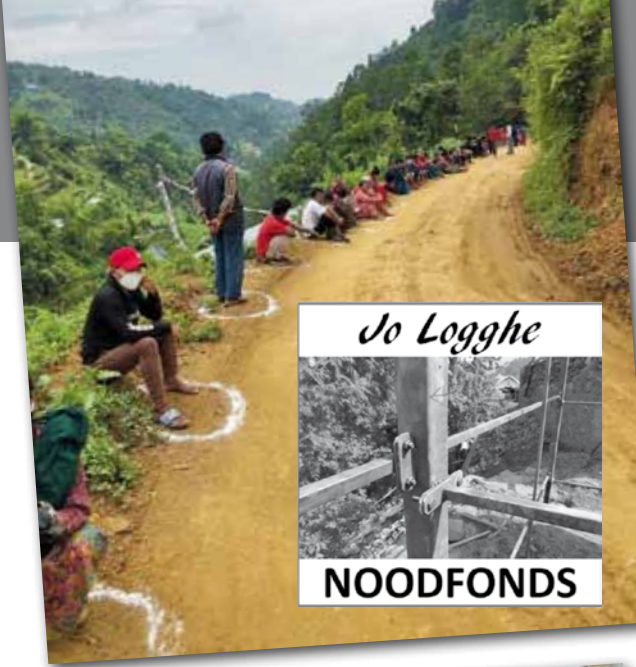
Onder meer de toeristische sector zit in zak en as. De toeristen en trekkers blijven weg, expedities zijn afgelast, luchthavens gesloten,... Dit betekent dat duizenden mensen zonder werk zijn komen te vallen – dragers, koks, gidsen, restaurant- en hotelpersoneel, piloten en crew, de talloze (souvenir) winkeltjes..., en ga zo maar door.

Daar bovenop komt nog dat duizenden Nepalezen die in het buitenland werk hadden (bijvoorbeeld in India, Midden-Oosten, Maleisië...) noodgedwongen terugkeerden naar hun thuisland. Zoveel monden meer te voeden...

In Nepal geldt 'geen werk, geen inkomen, ook geen vervangingsinkomen'. Een sociaal opvangnetwerk met financiële tegemoetkomingen is er onbestaande. Begrijpelijk dat vele Nepalezen geen uitweg meer zien. Het aantal zelfdodingen zou opgelopen zijn tot zowat 1700. Vele malen hoger dus dan het rechtstreekse sterftecijfer door covid-19!

Na de verwoestende aardbevingen van april en mei 2015 waren er grote problemen in Nepal en zijn we daarom gestart met het Jo Logghe NOODFONDS. Nu, vijf jaar later, zijn de problemen misschien nog uitzichtlozer, want niemand weet hoe lang die pandemie nog zal duren.

Daarom willen wij, naast onze medewerking aan het Manjuwa-waterproject (zie hiernaast op pagina.9), snel extra steun verlenen aan behoeftige mensen die zonder werk zijn komen te vallen en daardoor het einde van de tunnel nog niet kunnen zien... We werken hiervoor samen met een Nepalese ngo die voor ons enkele tientallen behoeftige families kan bevoorraden met levensnoodzakelijke goederen. Zo kunnen we samen weeral meer dan tweehonderd gewone mensen perspectief bieden.

Jo Logghe
NOODFONDS

STEUN

Jouw steun blijft onontbeerlijk én dringend. Je kan je bijdrage storten op BE32 2200 7878 0002 van BIKAS vzw met vermelding 'Jo Logghe NOODFONDS'.

PARAMENDO ECO FARMING

Niet alleen de moesson maar ook Covid 19 beperken hier de activiteiten.

Maar toch zijn er twee jonge boeren uit de omgeving die het voorbeeld van de ecologische boerderij Paramendo willen volgen. De lockdown deed hen inzien dat landbouw van groot belang is in tijden van economische terugval. Het tweetal wil samen een imkerij opstarten te midden van fruitbomen. Een kruisbestuiving tussen bijen en boomgaarden in Thulo Bharkhu.

Angnima Tamang, de bezieler van Paramendo Eco Farm wil de jonge ondernemers daar bij helpen.

HET WATERPROJECT VAN MANJUWA

Toen de lockdown op 23 maart in Nepal aanving waren de werken in Mahure net gestart. We vreesden dat ons project voor maanden zou stilvallen maar niets was minder waar.

Daar waar in de grote steden mensen verplicht moesten binnen blijven en alles gesloten was, kon men in de dorpen zonder problemen verder werken. Vele dorpingen die bij de start van de coronacrisis uit de Kathmanduvlei wegvluchtten, waren nu in hun dorp en wilden niets liever dan meehelpen aan dit project. Sinds de aardbeving van 2015 was dit dorp van elke vorm van watertoevoer afgesneden. Men was genoodzaakt om met kruiken af te dalen tot de rivier om het dagelijks levensnoodzakelijke water te halen.

Nu het project eindelijk uit de startblokken was geschoten, wilde men vooruit gaan. Tot onze grote verbazing werden de goederen zonder al te veel problemen geleverd en kon men met man en macht de werken aanvatten. Wat we in de volgende weken allemaal te zien kregen, tartte onze verbeelding. Bijna elke dag konden we via facebook de evolutie meevolgen. Het is ongelooflijk wat er gerealiseerd werd. Zelfs toen half juni het regenseizoen begon, werkte men vlijtig verder. De foto's spreken voor zich.

Ondanks de beperkte middelen die er voorhanden waren, werd er een enorme vooruitgang geboekt. De professionaliteit die men aan de dag legt, verdient alle respect. Vele handen maken licht werk

en het is dan ook heel mooi om te zien dat zoveel dorpingen samenwerken aan dit mooie en zo broodnodig project. Na het bouwen van de twee watertanks begon men de pompleiding te plaatsen. Vanaf de reservoirs vertrekken de hoofdleidingen waarop men later de huisaansluitingen zal maken. De PE buizen worden met spiegelglas aan mekaar gezet. Het graafwerk wordt allemaal met de hand gedaan omdat een graafmachine onmogelijk op deze steile plaatsen kan komen. Daarbij zitten er vaak stenen en rotsen in de weg die men dient uit te graven. Dat dit allemaal veel arbeid vereist, kan je je wel inbeelden. We zijn dan ook enorm trots op de samenwerking die dit project in een stroomversnelling brengt.

Ook de samenwerking tussen de werkgroepen binnen Bikas is fantastisch. Vanwege het hoge kostenplaatje zijn de krachten gebundeld tussen de groep van Haku, Khandbari, Wijnegem en het Jo Logghe Noodfonds. Op deze manier kunnen we samen dit waterproject voor de mensen uit het Kavre district realiseren.

Hierbij doen we een warme oproep om dit levensnoodzakelijke waterproject te steunen. Storingen zijn welkom op BE32 2200 7878 0002 met vermelding 'Manjuwa'.

Voor meer foto's kun je terecht op onze website: bikas.be/manjuwa en op facebook: Manjuwa Drinking Water&Sanitation

Betty Moureaux, voorzitter en José Smulders, bestuurslid vzw Bikas

HAKU IN CORONATIJD

Begin maart werd de nieuwe school van Thulo Haku in gebruik genomen. De kinderen en de leerkrachten waren laaiend enthousiast dat ze ruim vijf jaar na de aardbeving eindelijk een nieuwe veilige en aardbevingbestendige school hadden. Gedurende al die jaren hadden ze in tijdelijke barakken onderwijs gekregen.

De ronde tafeltjes met vrolijke kleuren fleurden de vier klassen van het gelijkvloers op. De nieuwe schoolbanken, schoolborden en de computerklas waren met veel plezier voor het eerst uitgetest en goedgekeurd. Vele kinderdromen zijn werkelijkheid geworden en de leerlingen gaan nu met nog meer ijver naar school.

Op 23 maart ging Nepal in lockdown en werden ook de scholen in Haku gesloten. De schoolvakantie begon vijf dagen vroeger dan gepland en wanneer deze zal eindigen kan men niet voorspellen. Na een maand kwam plots het nieuws dat men het onderwijs terug ging opstarten. Dit zou wel voornamelijk digitaal zijn. Het klonk te mooi om waar te zijn en dat was het ook.

In de steden hebben vele kinderen toegang tot computers of heeft men een smartphone. Elders en zeker in afgelegen landelijke gebieden is dit veel beperkter. Daarbij is er vaak gewoonweg geen internet ter beschikking zodat de meeste kinderen in de onmogelijkheid

zijn om online les te volgen. Het zijn dan ook voornamelijk de privéscholen in de grootsteden die hiermee aan de slag gingen.

Dawa Norchung, het schoolhoofd van Thulo Haku, gaf aan dat men in Haku geen online lessen kon geven. Volgens hem zou slechts 0,5 % van alle schoolkinderen in Nepal digitaal les kunnen volgen. Nadat de regering inzag dat dit geen groot succes was, kondigde men aan dat men school TV zou opstarten. Voor sommigen onder ons roept school TV herinneringen op van lang vervlogen tijden. Men zou op de twee nationale TV zenders les geven voor de verschillende studie jaren en dit telkens op andere tijdstippen. In de krant werd een uurrooster gepubliceerd zodat de kinderen zich konden voorbereiden. Het klonk veelbelovend maar de dag dat het moest starten, gebeurde er niets. De kinderen die klaar zaten, kregen die dag niets te zien.

Later kwam er dan toch een zeer beperkt aanbod maar zoals verwacht, bereikte men ook met dit medium weinig kinderen. Men denkt dat slechts 1% TV school volgt en dan nog bijna uitsluitend in de stedelijke gebieden.

Een andere poging was het lesgeven via de radio. Dit verliep iets vlotter en men berekende dat er toch 10% van de schoolkinderen bereikt werd. Dit is beduidend meer dan met de andere middelen maar toch kan men ook hier niet van een groot succes spreken. Toch is het goed om zien dat er iets wordt ondernomen. We weten

uit ervaring dat ook in ons eigen land zulke plotse uitdagingen niet gemakkelijk zijn en dat ook hier vele kinderen moeilijk te bereiken zijn.

Men verwacht dat de scholen nog maanden gesloten gaan blijven. Een heropening zou misschien pas in oktober, na de grote nationale feestdagen, voorzien zijn. Maar in Nepal weet men nooit. Plots kan men tot een ander beslissing komen.

In juni, net voor het regenseizoen begon, werden de schoolboeken uitgedeeld, samen met opdrachten zodat de leerlingen met zelfstudie thuis konden leren.

Ondertussen komt vanuit de schoolgemeenschap de vraag om te beginnen met de bouw van de eerste verdieping. Normaal is gepland dat we dit najaar zelf ter plaatse gaan zien of er zoals afgesproken correct is gebouwd en afgewerkt. Pas als we hierover zekerheid hebben, kan men verder bouwen. Met de huidige coronacrisis komt dit allemaal op de helling te staan. Mochten we dit jaar toch niet zelf in Haku geraken dan zal Ngawa Tamang ter plaatse gaan om dit op te volgen.

Hoe goed foto's en mails weergeven wat er gedaan is, persoonlijk aanwezig zijn en overleggen is altijd zeer zinvol.

Na de eventuele oplevering kunnen we dan starten met de bouw van de eerste verdieping. Ook hier zullen vier klassen komen die nadien van het nodige schoolmeubilair voorzien worden. We hopen dat dit najaar, na het regenseizoen, de werken aangevat kunnen worden.

De plannen zijn er alvast, de mensen zijn klaar om te werken, nu nog bekijken of het gelijkvloers in orde is en de nodige centjes er voorradig zijn. Een samenwerking met de plaatselijke regering is ook voor deze extra verdieping voorzien. Zij brengt een derde van de financiën in wat mooi meegenomen is.

Wil je dit schoolproject steunen, dat kan dit op het rekeningnummer van BIKAS BE32 2200 7878 0002 met vermelding HAKU

Betty Moureaux, voorzitter vzw Bikas

BIKAS ON LINE

Buiten onze website - <https://www.bikas.org/> - zijn we nu ook te vinden op Facebook, zoek naar Bikas België-Belgique ... en wordt vriend van Bikas!

HET BIKAS TIJDSCHRIFT IN KLEUR???

Dat kan als je over een e-mail adres beschikt. Stuur je e-mail adres naar info@bikas.be, met de vermelding 'Bikas tijdschrift digitaal'. Uiteraard kan je ook de papieren Bikas blijven ontvangen, vermeld dan 'Bikas tijdschrift digitaal EN per post'.

BELGIAN BRICK CHILDREN SCHOOL FOUNDATION

In de Brick Children school was het schooljaar 2019-2020 bijna ten einde, toen men in heel Nepal een algemene lockdown afkondigde omwille van Covid 19. Alles ging dicht, de scholen werden gesloten en het dagelijkse leven viel helemaal stil. De steenbakkerijen stopten alle activiteiten en de seizoenarbeiders werden aanvankelijk verplicht terug te keren naar hun dorpen in de Himalaya. Maar deze bevolkingsgroep, die tot de meest kwetsbaren en minstbedeelden behoort, kwam zonder inkomen te zitten. Heel wat gezinnen bleven uiteindelijk ter plaatse.

Een 15 tal gezinnen verbleven in hun shelters in de omgeving van de Brick Children School. De school en het Cerebral Palsy centrum gingen maar even dicht, alles werd al snel terug geopend door het Kopila Nepa team, dat de gedragsregels betreffende de sociale afstand, handhygiëne en het dragen van mondkapjes onmiddellijk invoerde. Nog voor het vertrek van de kinderen eind mei waren speciale lessen in verband met de corona maatregelen ingelast. De gezinnen kregen zeep, handschoenen en mondkapjes mee.

De lokale gemeenschap in en rond de Brick Children school en het Cerebral Palsy centrum, kreeg het ook op persoonlijk vlak erg te verduren. Ongeveer de helft van de mensen werd werkloos. Er kwam geen ondersteuning vanuit de overheid. Het Kopila Nepa team organiseerde

in de school meetings om de families in te lichten hoe de noodzakelijke voorzorgsmaatregelen te treffen om de verspreiding van het virus tegen te gaan. Eens te meer was de Brick Children School, net zoals na de aardbeving van 2015, een lichtbaken in deze donkere tijden.

Early Childhood Development Class in de Brick Children School
Op 22 juli opende het Kopila Nepa team de zomerklassen voor 16 kinderen. Het totaal ingeschreven kinderen bedraagt momenteel 35. Net zoals in de vorige jaren volgen deze jongeren een speciaal uitgewerkt programma dat hen bij de terugkeer naar de openbare scholen, in staat moet stellen het leerprogramma gemakkelijker te kunnen volgen.

Naailessen in Kitipur
Het Kopila Nepa team, onder de leiding van Rama, organiseerde in een woning van één van de ouders van een kind met een beperking een naaicursus. Veertien vrouwen volgden ondertussen in diverse groepen en in meerdere sessies, wegens de Covid 19 maatregelen, de cursus. Het 'tiffine project' dat werd gesteund door onze Welse partners en op jaarbasis 150 kinderen ten goede kwam, is momenteel volledig gestopt.

Het Cerebral Palsy Centrum
Het centrum is momenteel nog altijd gesloten. Maar het Kopila Nepa team is wel operationeel en kreeg onder meer de steun van het grote centrum 'Self Help Group Cerebral Palsy' uit Dhapakhel. Daar

ontwikkelde een aantal teams, met de steun vanuit Nederland en Duitsland, een digitaal audiovisueel CP-pakket voor de ouders van de Cerebral Palsy kinderen. Het Kopila Nepa team begon in juni met huisbezoeken. Een niet te onderschatten en intense opdracht. Het feit dat de kinderen hun dagelijkse en vertrouwde omgeving in het Cerebral Palsy centrum van de Brick Children School missen, blijkt in veel gevallen problematisch. In het CP centrum maken de leerkrachten momenteel lesmateriaal klaar voor zowel de zomerklassen als voor de CP kinderen.

Het Kopila Nepa team heeft van deze periode ook gebruik gemaakt om het hele complex, Brick Children School en CP centrum grondig te renoveren. Het regenseizoen is volop bezig en door de intense neerslag was in één van de daken een waterlek ontstaan. Himalayan Prefab heeft dit reeds hersteld. Ondertussen werden ook in de leslokalen aanpassingen gedaan, om op een veilige manier les te kunnen geven tijdens de pandemie.

Hulpprogramma van Kopila Nepa en BBCSF
BBCSF had midden maart al door dat er heel wat mensen in de problemen gingen geraken. Daarom stuurden we een noodfonds van 2000 euro. Het Kopila Nepa team stelde al meer dan 120 voedselpakketten samen voor deze erg getroffen families. Er werden ook aan de vier meest getroffen gezinnen 5000 NPR geschonken. Dat zou hen voorlopig in staat moeten stellen om te overleven.

TIEN JAAR 'BRICK BY BRICK'

Het 'Brick by Brick' project van de Belgium Brick Children School Foundation is één van de langstlopende initiatieven binnen de vzw BIKAS. Dit jaar zouden we het tienjarig bestaan samen vieren, maar een onzichtbaar en dodelijk virus besliste daar anders over

Het Kopila Nepa team tekende het afgelopen schooljaar een aantal opmerkelijke en persoonlijke verhalen op. Een bloemlezing van hoop:

Santi Buda: Een meisje van 6 dat van haar vader niet naar school mocht. Ze moest thuis voor haar jonger broertje zorgen. Haar moeder wou haar tegen de zin van vader toch naar school laten gaan. Na zes pogingen van het Kopila Nepa team kon Santi naar school. Ze werd een bijzondere leergierige leerling in de Brick Children School. Toch een toekomst voor Santi...

Chitra Pun: Een meisje van 10 dat voor het eerst naar school ging. Haar ouders leefden in misere omstandigheden te midden van de steenbakkerijen. Ze hadden niet genoeg eten voor het hele gezin. Chitra was de eerste weken in de school heel zwijzaam. Blijkbaar kon ze amper Nepalees spreken. De dagelijkse gezonde voeding in de Brick Children School en het aangepaste lesprogramma maakten van Chitra in een paar maanden tijd een heel ander meisje. Ze begon met andere kinderen te spelen en vooral te spreken. Ook haar ouders ondervonden hoe hun dochter dag na dag gunstig evolueerde en deelden mee in haar kennis. Chitra behaalde in mei haar diploma in klas 1. Een uitzonderlijke prestatie voor een kind dat voordien nooit in een school was geweest...

Anu Rana Magar: Een meisje van 9 jaar. Haar vader werkt als gastarbeider in het buitenland en haar moeder was genoodzaakt om samen met haar schoonouders in de steenbakkerijen te gaan werken. Het Kopila Nepa bezocht op een dag de familie in het stof van de steenovens. Zowel moeder als dochter werden overgebracht naar de Brick Children School. Moeder kreeg een taak als verzorgster in het kinderdagverblijf en dochter Anu volgde met succes les in de school. Een opmerkelijk verhaal van een familie die ondertussen herenigd is en voor een heel andere toekomst koos. Het belang van overdracht van kennis...

Raju Bka: Een jongen van 14 jaar die twee jaar geleden samen met zijn zus in de Brick Children School les volgde, maar ondertussen samen met zijn ouders clandestien in de steenbakkerijen moest werken. Bij het begin van het nieuwe schooljaar (oktober 2019) slaagde het Kopila Nepa team erin om de ouders van Raju te overtuigen de jongen terug naar school te sturen. Raju nam vlot de draad terug op en behaalde in mei zijn diploma van de 3de klas. Raju is een hardwerkende en leergierige jonge man die zijn eigen toekomst in handen neemt.

Merina Koirala: Ze kwam als driejarige voor het eerst naar het 'Early Child Development Centrum' van de Brick Children School. Haar moeder was amper 16 jaar bij de geboorte en de vader verliet na vijf maanden het gezin. De piepjonge moeder werkte in een plaatselijke winkel rond de steenbakkerijen en kwam in contact met de Brick Children School. Haar dochttertje Merina kon toen ze in het begin op school was niet spreken. Ondertussen na bijna zes maanden kan de kleine Merina al aan de leerkrachten vragen om naar het toilet te gaan en spreekt en speelt ze met de anderen kinderen.

Swostika Bholan: Een vijfjarig meisje met zware gezondheidsproblemen kwam eind vorig jaar in de Brick Children School terecht. Haar ouders leven in complete armoede in de steenbakkerijen. Swostika had een probleem met haar immuniteit en werd voortdurend ziek op school. Ze moest tot wel 15 keer per dag naar het toilet. Ze was extreem mager en kon alleen gekookt voedsel eten. Daar konden haar ouders niet voor zorgen en dus waren de maaltijden in de Brick Children School een uitkomst. Tijdens het medische onderzoek in de Brick Children School ontdekte de dokter dat haar probleem wellicht te maken had met het drinken van verontreinigd grondwater. In de steenbakkerijen zijn geen voorzieningen en de families zijn afhankelijk van grondwater. Niet zelden worden hele gezinnen vergiftigd door het drinken van dit bezoedeld water. Het Kopila Nepa team stelde een snelkoker ter beschikking van het gezin. Ondertussen is Swostika's gezondheid stukken verbeterd en volgde ze de lessen met bijzonder veel interesse. Een wereld van verschil...

Aaron Khadka: We rapporteerden al verschillende malen over de enorme progressie van Aaron, een negenjarige jongen met een beperking. Zijn vader Sudarsan is de voorzitter van de lokale Cerebral Palsy gemeenschap rond Siddhipur. Van een jongen die amper rechtop kon zitten, voortdurend geconfronteerd met aanvallen van epilepsie en met een gebrekkige motoriek, evolueerde Aaron zodanig dat de aanvallen momenteel volledig onder controle zijn. Hij maakt nu dagelijks een wandeling van 20 minuten.

Hoe mooi is het om dergelijke resultaten te kunnen melden.

BERICHTEN UIT HET NAAIATELIER

Radhika Bhushal: Volgt de lessen in het Kopila Nepa naaiatelier. Haar leven verliep niet zoals ze had gedroomd. Na vijf maanden huwelijk pleegde haar echtgenoot zelfmoord, ze was drie maanden zwanger. Ze werkt als arbeidster in een steenbakkerij en dat valt haar zeer zwaar. Ze was de enige in haar familie die werk had. Na haar uitputtende dagtaak en het harde labeur vond ze nog de moed om gedurende zes maanden 's avonds de cursus 'snit en naad' te volgen in de Brick Children School. Haar dochtertje werd dagelijks opgevangen door haar ouders en ze hoopt dat haar kindje volgend jaar naar de school kan. Radhika kreeg op 29 juli 2020 haar diploma. Zelf wil ze een naaiatelier beginnen om op die manier te ontsnappen aan de uitbuiting in de steenbakkerijen.

Rekha Pariyar: Leeft samen met vijf familieleden in een zelfgebouwd shelter in Kirtipur. Haar man werkt in een naaiatelier, zelf had Rekha amper onderwijs genoten. Bovendien liet haar echtgenoot niet toe dat ze les volgde om hem eventueel te komen vervoegen in het naaiatelier. Maar ze wou en zou ook naaister worden. Ze kon aanvankelijk geen maten opmeten en had geen enkele notie van rekenkunde. Het Kopila Nepa team slaagde erin om Rekha in zes maanden tijd alle basiselementen bij te brengen die haar in staat stelden om zelfstandig te gaan werken. Ze werkt nu in haar eigen thuisatelier en zelfs haar man heeft moeten toegeven dat hij een bijzondere vrouw heeft. Rekha volgt ondertussen een extra avondcursus van drie maanden, waarbij het ontwerpen en maken van complexere kledingpatronen wordt aangeleerd.

Wat tien jaar geleden kleinschalig begon onder de vleugels van BBCSF,

groeide ondertussen uit tot een algemeen succesverhaal. De Brick Children School, het Cerebral Palsy Centrum, de naailessen en het avondonderwijs voor volwassenen.

Uw steun is in deze moeilijke tijden meer dan welkom

Op 9 maart 2020 had onze laatste fondsenwerving plaats. Met meer dan driehonderd betalende en enthousiaste toeschouwers die onze laatste film 'Tibet, de bergen van de goden' in het CC Zwaneberg van Heist-op-den-Berg kwamen bekijken, kwam een voorlopig einde aan onze acties.

De huidige situatie is voor iedereen een ramp zonder voorgaande. Alle sectoren worden zwaar getroffen en niet in het minst, de mensen zelf. De economische weerslag van deze pandemie zal enorme gevolgen hebben en men schat dat er voor ontwikkelingshulp in het algemeen nog slechts dertig procent van de oorspronkelijke budgetten zal overblijven.

Daarom doen we een oproep aan jullie allen, om zelfs in deze moeilijke tijden uw Brick en Cerebral Palsy kinderen niet in de steek te laten. Gedurende tien jaar konden we via jullie solidariteit, inzet en onvoorwaardelijke steun het project 'Brick by Brick', met succes realiseren. We hopen van harte dat jullie dit ook de volgende tien jaar zullen doen. Zorg goed voor jezelf en je medemensen in deze ongeziene moeilijke tijden. Een dikke merci in naam van jullie kinderen uit Nepal.

STEUN BBCSF.

De Brick Children School en het Cerebral Palsy centrum steunen kan door een bijdrage over te schrijven op het BIKAS rekeningnummer BE32 2200 7878 0002 met de vermelding 'Brick by Brick', 'Steen voor Steen' of BBCSF. Vanaf 40 euro ontvang je een fiscaal attest.

JELLE VEYT VERTELT

Als Covid-19 geen stokken in de wielen steekt, komt Jelle Veyt op vrijdag 2 oktober naar Oud-Turnhout.

Jelle is één van de weinige Belgen die de top van de Mount Everest bereikt heeft. Hij deed dit op ecologische wijze want hij fietste naar Nepal. Zijn doel is de 'Seven Summits', de hoogste toppen van elk continent te beklimmen en dat volledig op eigen kracht. Het volledige traject doet hij te voet, met de fiets of roeiboort!

Hij komt zijn verhaal doen met pakkende beelden en video's.

De opbrengst van deze avond gaat deels naar Shangrila Home – een project in Nepal dat de steun krijgt van Jelle – en deels naar het Manjuwa waterproject.

De uiteenzetting start om 19.30 uur, de organisatoren, José Smulders en Guy Der Kinderen, vragen dat de aanwezigen om 19 uur samenkomen in zaal De Djoelen. Inschrijven kan via bikasnepal@outlook.be. De inkomprijs bedraagt 10 euro per persoon, liefst ter plaatse te betalen.

Waar? Gemeenschapscentrum De Djoelen, Steenweg op Mol 3 in 2360 Oud-Turnhout
Wanneer? Vrijdag 2 oktober om 19.30 uur

ONTBIJT IN OUD-TURNHOUT WORDT EEN JAARTJE UITGESTELD

Guy en José stuurden volgend bericht:

Beste Nepalvrienden,
Keken jullie ook uit naar het ontbijt dat we reeds tweemaal uitgesteld hebben?

Wij in ieder geval wel, maar jullie zullen ook gezien hebben dat het coronavirus weer aan een opmars bezig is, wat we niet kunnen negeren. Tenslotte is jullie en onze gezondheid een prioriteit en daarom hebben we besloten om het ontbijt uit te stellen tot volgend jaar.

Alle grote evenementen worden sowieso dit jaar geannuleerd. Omdat we toch een 300-tal inschrijvingen hadden, wordt dit aanzien als een grote activiteit.

We willen benadrukken dat diegenen die reeds betaald hebben hun ontbijt zeker gaan krijgen. Wil je echter je geld terug, geen probleem. Stuur ons een mail (bikasnepal@outlook.be) en we storten het bedrag op je rekening. Maar uiteraard hopen we begin volgend jaar dit mooie evenement door te kunnen laten gaan, tenslotte dient het ontbijt om ons Manjuwa waterproject te kunnen financieren.

Hou het veilig en draag zorg voor mekaar.

Guy en José

NEPAL WEETJES

Een zitje voor onderweg

Nepalezen gaan met uiterst weinig materiaal op weg. Het zijn vooral de westerse toeristen die bekapt en beladen zijn. Wat de Nepalezen wel bij zich hebben – zeker als het regenseizoen zich aandient – is een paraplu. Zowel mannen als vrouwen maken er dan gebruik van en dan niet alleen om zich te beschermen tegen de hemelse nattigheid. Wanneer ze gaan rusten, willen ze niet direct op de blote grond gaan neerzitten. Ze schuiven dan heel discreet de paraplu onder hun achterste en zo zitten ze recht, niet op hun hurken of hun wat opgerichte hielen. Bij gebrek aan een regenscherm nemen ze een slipper en gaan ze daarop zitten.

Op die wijze komen ze bij familie of vrienden aan met propere kleding. De modale westerse toerist daarentegen heeft vaak een gekleurd zitvlak omdat hij zich pardoes neerzet op de grond.

DHANYABAD BEDANKT!

Van april tot juli ontving Bikas volgende subsidies en/ giften

BBCSF mocht volgende bedragen ontvangen:
1500 euro in april van de gemeente Kortenberg
1000 euro in juni van de gemeente Lievegem
1500 euro in juli van de gemeente Kortenberg

1500 euro van Brummo NV voor het Haku project

2500 euro van Soroptimist International Club Brugge voor het Jo Logghe Noodfonds

KALENDER 2021

Het coronavirus houdt ons niet tegen om dit najaar een mooie kalender te koop aan te bieden, zodat je ook in 2021 kan genieten van foto's van het prachtige Nepal. Met je aankoop steun je eveneens onze projecten, met name de schooltjes in en rond Haku en het Manjuwa waterproject. Hierover kan je meer lezen in dit tijdschrift en ook op onze website.

Een kalender kost 15 euro + verzendingskosten. Stuur je gegevens naar betty@bikas.be en wij bezorgen je deze prachtige kalender.

Vergeet niet dat voor het jaar 2020 – omwille van de coronacrisis – de aftrekbaarheid van de fiscale attesten van 45 naar 60 procent is gebracht!

BIKAS WIJNEGEM SLUIT LAATSTE WERKJAAR AF

Half juni verdeelde Bikas Wijnegem voor het laatste 4000 folders bus aan bus. Zo zetten ze een punt achter 27 jaar werkzaamheden voor Bikas.

We laten Rik Dierckx aan het woord:

Met de jaren is onze werkgroep en onze achterban langzaam afgekalfd.

Het is bovendien van 2011 geleden dat we nog in Nepal waren. Leeftijd en gezondheid maken het verder onmogelijk.

We blijven wel de werkgroep van Oud-Turnhout praktisch helpen bij hun activiteiten voor het waterproject Manjuwa dat we dit werkjaar ook reeds hebben gesteund.

(...)

Beste Nepalvrienden, we denken met warmte en met grote dankbaarheid terug aan de jarenlange samenwerking in Bikas, het levenswerk van Jos en Betsy. Het was fijn om jullie te mogen ontmoeten, ieder met zijn gaven en temperamenten.

Dankzij het Wijnegems gemeentebestuur hebben we Nepal in Wijnegem op de kaart kunnen zetten. In naam van de vele mensen van Nepal, waar we dankzij de gulle steun mooie dingen hebben kunnen verwezenlijken, danken we ook onze Wijnegemse sympathisanten.

Namens Bikas Wijnegem

Dhanyabad, dankjewel, Rik en Gaby, voor jullie jarenlange inzet. We zien mekaar spoedig terug tijdens de eerstvolgende Bikas activiteiten... als de corona pandemie een lange boze droom is...

GRENSGESCHIL NEPAL- INDIA EN DE NIEUWE KAART VAN NEPAL

Een grensgeschil tussen Nepal en India is de afgelopen maanden flink uit de hand gelopen. De betwiste gebieden die door beide landen worden opgeëist, staan bekend als Kalapani, Lipulekh en Limpiyadhura, met een oppervlakte van ongeveer 335 vierkante kilometer.

India publiceerde in november 2019 zijn nieuwste kaart met inbegrip van het betwiste grondgebied. Nepal stuurde protestnota's naar New Delhi en eiste de hervatting van de diplomatieke gesprekken.

Het grensgeschil kreeg een recente opflakking nadat op 8 mei de Indiase minister van defensie langs videocommunicatie (coronavereilig) een nieuwe jeepbaan – die door de betrokken gebieden loopt – had ingehuldigd. Het nieuws over de aanleg kwam naar buiten toen soldaten van India en China oog in oog stonden in de regio Ladakh, in het noordwesten van India. Terwijl Nepal hevige protesteerde tegen de wegenbouwwerken en opnieuw een status quo eiste over de betwiste gebieden, gaf de Indiase legerleider Nepal de schuld dat de Kalapani grenskwestie werd aangekaart in opdracht van China.

Beledigd omdat New Delhi de herhaalde verzoeken om diplomatiek overleg naast zich neerlegde, besloot Nepal om ook zijn eigen kaart te publiceren, met het betwiste gebieden bij Nepal gevoegd. Op 13 juni nam het Nepalese parlement unaniem een wetsvoorstel aan tot wijziging van de grondwet om de nieuwe kaart bij te werken.

Nu Nepal de Limpiyadhura-driehoek in zijn grondwet heeft opgenomen, beschouwen Indiase experts het als een voldongen feit dat er geen ruimte meer is voor onderhandelingen. Nepalese grensactivisten hebben de recente ontwikkelingen echter verwelkomd door te stellen dat alle Nepalese regeringen vanaf nu in alle bilaterale gesprekken met India voorrang zullen geven aan de grenskwestie, dat er geen ruimte meer is voor compromissen aangaande de historische Mechi-Kali grens.

Nepalese experts raden de Nepalese regering aan om in de toekomst de kwestie voor te leggen aan het Internationaal Gerechtshof.

In het volgende tijdschrift zullen we verder uitweiden over de historische achtergronden van dit grensgeschil.

Met dank aan Hem Chaulagain (Gothatar, Kathmandu) voor het bezorgen van de informatie

NEPAL COVID-19 NOODHULP

steun is NU nodig!

BE32 2200 7878 0002
fiscaal attest vanaf 40€

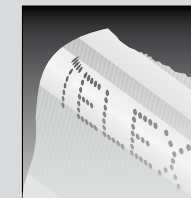
BIKAS

**WANDELREIZEN
SPECIALIST IN NEPAL**

**ANDERS
REIZEN**

- in groep
- individueel

ANDERSREIZEN.BE/NEPAL

DE TRAP NAAR DE TOP VAN DE SAGARMATHA WAAR DE GODEN WONEN

Covid 19, de grote spelbreker, heeft er voor gezorgd dat mijn reis naar Nepal op 6 april niet kon doorgaan. België ging in lockdown, Nepal ging in lockdown. Het leek of de wereld vertraagde.

Een beklimming van Mount Everest – Sagarmatha – Chomolungma zal in 2020 niet mogelijk zijn. De berg krijgt een jaar rust. Daar kan ik mij alleen maar om verheugen, maar dat betekent ook voor veel mensen in Nepal minder of helemaal geen inkomen. Alles lijkt wel een positieve én een negatieve kant te hebben. Zoals overal ter wereld werd ook in Nepal gezocht hoe men de corona-leegte een invulling kon geven. Men begon op een ludieke manier aan de beklimming van de hoogste berg en deze aanpak werd wereldwijd overgenomen. Men beklom trappen en telde de meters samen tot de top werd behaald. Mensen klommen in groepen, zelfs kinderen deden mee, ze droegen elk hun spreekwoordelijke steentje bij. De top werd ondertussen vele keren bereikt.

8850 meter hoog, een uitdaging maar niet onmogelijk, zoiets als een pelgrimstocht. Ik besloot solo te klimmen en stelde me tot doel om tijdens de zomer op de top te geraken. Deze uitdaging was niet gemakkelijk maar mijn conditie zou er door verbeteren en ik kon zelf het tempo bepalen.

16 april, de dag dat ik weer thuis zou zijn van Nepal, was mijn startdag. Eerst werd de trap naar mijn atelier gemeten. Van de vloer op de benedenverdieping tot de vloer van de eerste verdieping tekende ik 2,70 meter hoogte op. Die dag klom ik 20 keer de trap op, goed voor 54 meter. De volgende dag klom ik 30 trappen. Ondertussen ontdekte ik dat de grensstad Bhairahwara op 87 meter hoogte ligt. Virtueel passeerde ik de grens van India naar Nepal. Op 19 april klom ik voorbij Butwal op 364 meter. Als ik iedere dag 100 trappen zou beklimmen zou ik op 22 april in Pokhara zijn en op 23 april, mijn 71e verjaardag, in Kathmandu om daar virtueel met Jo (Logghe) een glaasje wijn te drinken. Het moet koppigheid geweest zijn die me deed volhouden want elke dag werd ik wakker en ging ik slapen met verkrampte kuitspieren. Mijn longen kregen het de eerste dagen hard te verduren maar dat beterde stilaan. Kathmandu werd gehaald op de voorziene tijd. Op 23 april was 50 keer klimmen wel genoeg want het tussendoel was bereikt en ik was zelfs op 1400 meter in de zevende hemel.

Mijn volgende doel was in zicht, Lukla op 2860 meter. Ik bleef een strak tempo aanhouden want ik wist nu dat het mogelijk was ook al was het soms zwaar. Op 29 april kwam ik aan in Lukla en op 1 mei was ik in Namche Bazar op 3440 meter.

Op 8 mei is Jo jarig. Het zou mooi zijn als ik dan in Base Camp zou komen maar dan moest ik meer trappen per dag klimmen. Ook

dat lukte weer. Op 7 mei zat ik op een hoogte van 5525 meter. Intussen wist ik al zeker dat ik nog voor de zomer de top zou halen. Eigenlijk kon ik het nu rustiger aan doen, maar minder dan 100 trappen per dag wilde ik niet doen. Die mentaliteit bracht me op 9 mei in camp I, op 11 mei in camp II, 14 mei in camp III en 16 mei in camp IV op 8000 meter. Voorbij camp IV ligt de Dead Zone. De lucht is er zo dun dat het gevaarlijk is om er lang te blijven. Daarom klom ik 120 trappen per dag.

Dinsdag 19 mei om 10.45 uur stond ik op een hoogte van 8850 meter, de top van de Mount Everest. Ik was verrast dat het pas de 34e dag was na mijn vertrek op zeeniveau.

In totaal heb ik 3278 maal mijn trap beklommen, dat zijn 49 170 treden. Eventjes was ik trots op mezelf en verheugd met alle felicitaties. Mijn kuitspieren bleven nog een tijd stram maar ik ga voorzichtig afbouwen en probeer deze conditie te behouden. Covid 19 heeft ook een voordeel bij zijn nadeel, dat heb ik mezelf bewezen.

Jill Vervoort, bestuurslid Bikas

STEUN

Omdat het in deze coronatijden moeilijk is om acties te ondernemen die geld opbrengen voor Bikas, kan iedereen die Bikas en Nepal een warm hart toedraagt, zijn sympathie tonen voor de prestatie van Jill. Je kan je financiële bijdrage storten op de rekening van Bikas BE32 2200 7878 0002 met de vermelding 'Jill'.

CHINESE WETENSCHAPPERS METEN PRECIEZE HOOGTE VAN DE MOUNT EVEREST

Eind april trok een wetenschappelijke expeditie langs de Tibetaanse kant de Mount Everest op. Wellicht is dit het laatste team geweest dat nog de berg opklom want alle commerciële expedities zijn opgeschort omwille van de coronacrisis. In 2005 schatten de wetenschappers de top op 8 844,43 meter. Maar dat getal houdt geen rekening met de sneeuw en het ijs op de top, aldus China. Volgens het nieuwsagentschap Nieuw China gebeuren de metingen met behulp van het satellietstelsel Beidou, een Chinese tegenhanger van het Amerikaanse gps en het Europese Galileo, en ook met het gebruik van 3D en kaartapparatuur van Chinese makelij. Wanneer de resultaten zullen verschijnen is nog niet bekend, maar China en Nepal zullen in de toekomst hierover een gezamenlijke aankondiging doen.

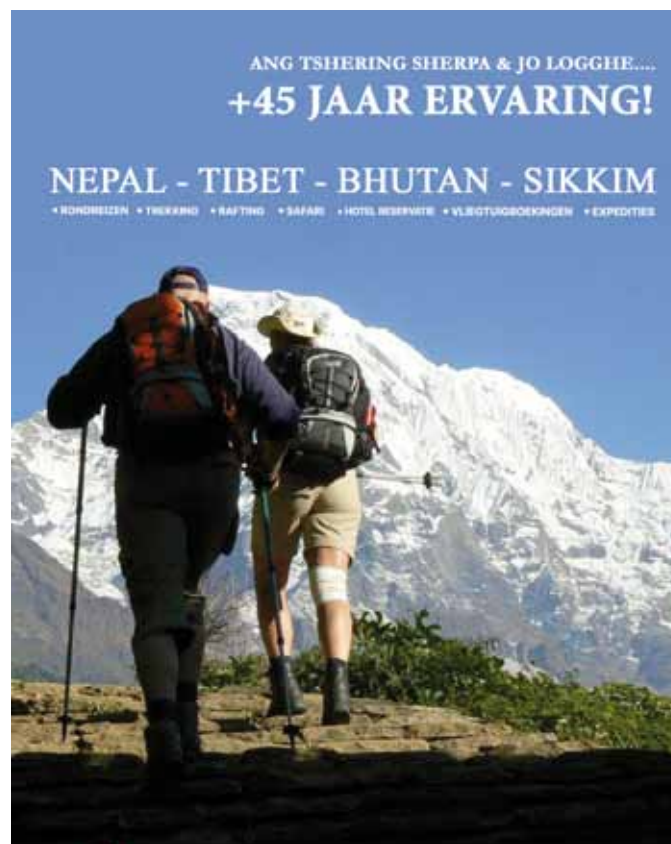
DIGITALE ONDERWIJSKLOOF

Het onderwijs in de openbare scholen staat in Nepal niet hoog aangeschreven. Ouders die het kunnen betalen, sturen hun kinderen naar duurdere particuliere scholen. De ongelijkheid in het onderwijs wordt nu nog versterkt door de noodzaak van afstandsonderwijs als gevolg van de coronacrisis. De beter ingerichte scholen kunnen online lessen geven. De regering zorgde voor nog meer verwarring door aan te kondigen dat er onderwijs

zou worden gegeven via alternatieve systemen. Maar ze liet na de leerkrachten te trainen in afstandsonderwijs en ze gaven de leerlingen niet genoeg toegang tot tv's, laptops en mobiele data. Het grote probleem is de digitale kloof en de enige manier om die te dichten is teruggaan naar face-to-face onderwijs of bij leerlingen thuis lesgeven, in beide gevallen rekening houdende met de veiligheidsmaatregelen. Bijkomend probleem is dat veel scholen nu functioneren als quarantainecentra.

DE COMEBACK VAN DE TIJGER

In vijf landen met name in Bhutan, China, India, Nepal en Rusland, maakt de tijger een opmerkelijke comeback. In Nepal is de tijgerpopulatie bijna verdubbeld sinds 2009, met in het Bardia National Park zelfs een vervijfvoudiging tot meer dan tachtig exemplaren. Het komt er vooral op aan om de toekomst van tijgers in een door mensen gedomineerd landschap veilig te stellen. Maar ondanks de vooruitgang blijven de populaties bedreigd door illegale wildhandel en de vernieling en versnippering van de habitat. Het WWF waarschuwt eveneens voor het massale gebruik van stroppen die een slachting veroorzaken onder de dieren, inclusief de tijgers en hun prooien. Het WWF dringt er dan ook op aan om meer middelen vrij te maken voor de bewaking van de gebieden en strengere wetten op te leggen tegen stroperij en wildhandel.

P.O. Box 3022 Thamel, Kathmandu, Nepal / Phone: 00977 (1) 4424249
 Fax: 00977 (1) 4411878 / E-mail: contact@asian-trekking.com
 Contactadres en info: Astridlaan 39, 8310 assebroek
 Email: astrek@scarlet.be / Tel: 0473 32 65 87

STANDAARD SOLIDARITEITSPRIJS

Met deze affiche nam Bikas deel aan de wedstrijd. We vielen jammer genoeg niet in de prijzen.

REDACTIE

De redactie van het BIKAS tijdschrift is in handen van Irene Van Driessche, bestuurslid Bikas. Je kan haar mailen en info toesturen op haar e-mail adres irene@bikas.be. Alle info over acties ten voordele van Bikas en Nepal zijn welkom. Ook reiservaringen en -tips, interessante weetjes...

WWW.BIKAS.ORG

Onze webmaster Omer D'Hondt is ondertussen volop bezig om onze website volledig drietalig gebruiksklaar te maken. Heb je suggesties? Mail ze dan door naar omer@bikas.be.

BIKAS

FOCUS OP NEPAL

colofon

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VOOR ONTWIKKELINGSSAMENWERKING IN NEPAL
'BIKAS' ASSOCIATION VZW

Vol.32, n°3 - juli / augustus / september 2020 – Afgiftekantoor: GENT-X Erkenning : P206908

Steun: 15 EURO op rekening **BE32 2200 7878 0002** op naam van Bikas Association vzw. (fiscaal attest voor giften vanaf 40 EURO)
Verantwoordelijke uitgever: Irene Van Driessche, Bresserdijk 9, 2400 Mol, irene@bikas.be **Secretariaat:** Karel Arets, Doolstraat 36, 2275 Gierle, België (alle briefwisseling op dit adres)- tel. 014 55 27 84 - info@bikas.be - www.bikas.be - Ondernemingsnummer Bikas 476 058 875 - Ook een Franstalige Bikas is verkrijgbaar, vraag informatie op het secretariaat - Opmaak en druk: www.dewrikker.be

'Bikas' is het Nepalese woord voor 'ontwikkeling'